

1) Rambam Hilkhoth Tefillah 1:1 and 1:3

רמב"ם הלכות תפילה ונשיאת כפים פרק א

הלכה א

מִצְוֹת עֲשֵׂה לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם שְׁנַאמַר (שמות כג:כה) "וְעַבַדְתֶּם אֵת ד' אֱלֹהֵיכֶם". מִפִּי הַשְּׁמוּעָה לְמַדּוֹ שְׁעַבּוּדָה זֶה הִיא תְּפִלָּה שְׁנַאמַר (דברים יא:יג) "וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם", אָמְרוּ חֲכָמִים אִי זֶה הִיא עֲבֹדָה שְׁבֵלֵב זֶה תְּפִלָּה. וְאִין מְנִין הַתְּפִלוֹת מִן הַתּוֹרָה. וְאִין מְשַׁנָּה הַתְּפִלָּה הַזֹּאת מִן הַתּוֹרָה. וְאִין לְתְּפִלָּה זְמַן קְבוּעַ מִן הַתּוֹרָה:

1) To pray daily is an affirmative commandment, as it says, "Ye shall serve the L-rd, your G-d" (Exodus 23:25). The "service", here referred to, according to Tradition, is prayer, as it says, "To serve Him with all your heart" (Deuteronomy 10:13), on which the Sages commented, "What may be described as Service of the Heart? - Prayer.". The number of prayers is not prescribed in the Torah. No form of prayer is prescribed in the Torah. Nor does the Torah prescribe a fixed time for Prayer.

הלכה ג

אִם הָיָה רַגְלִי מְרַבָּה בְּתַחֲנִינָה וּבִקְשָׁה וְאִם הָיָה עָרֵל שְׁפִתָּיִם מְדַבֵּר כְּפִי יְכַלְתּוּ וּבְכָל עֵת שִׁירְצָהּ. וְכֵן מְנִין הַתְּפִלוֹת כָּל אֶחָד כְּפִי יְכַלְתּוּ. יֵשׁ מִתְּפִלָּל פַּעַם אַחַת בְּיוֹם. וְיֵשׁ מִתְּפִלָּלִין פַּעַמִּים הַרְבֵּה. וְהַכֹּל יִהְיֶה מִתְּפִלָּלִין נֶכַח הַמִּקְדָּשׁ בְּכָל מְקוֹם שִׁיְהִיָּהּ. וְכֵן הָיָה הַדְּבָר תְּמִיד מִמֹּשֶׁה רַבֵּנוּ וְעַד עַזְרָא:

3) Those who were fluent would offer up many prayers and supplications, while those who were slow of speech would pray according to their ability and whenever they pleased. Likewise, the number of separate services depended on an individual's ability. Some would pray once daily; others several times a day. During prayer, all faced the Sanctuary wherever it might be situated. This was the uniform practice from the times of Moses to those of Ezra.

2) Mishnah Sotah 7:1-2

א אֵלוֹ נְאֻמְרִין בְּכָל לְשׁוֹן, פְּרִשַׁת סוּטָה, וְדוּי מַעֲשֵׂר, קְרִיאַת שְׁמַע, וְתְּפִלָּה, וּבִרְכַת הַמָּזוֹן, וְשְׁבוּעַת הָעֵדוּת, וְשְׁבוּעַת הַפְּקָדוֹן:

ב וְאֵלוֹ נְאֻמְרִין בְּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, מְקָרָא בְּכוּרִים, וְחִלְצָה, בְּרִכוֹת וּקְלָלוֹת, בְּרִכַת כְּהֻנִּים, וּבִרְכַת כֹּהֵן גְּדוֹל, וּפְרִשַׁת הַמִּלֻּךְ, וּפְרִשַׁת עֲגֻלָּה עֲרוּפָה, וּמְשֻׁחַ מְלַחְמָה בְּשֶׁעָה שֶׁהוּא מְדַבֵּר אֶל הָעָם:

1) The following are recited in any language: the section concerning the *Sotah*, the confession made at the presentation of the Tithe, the recital of Shema, prayer, grace after meals, the oath concerning testimony, the oath concerning a deposit.

2) The following are recited in the Holy Tongue (Hebrew): the recitation at the offering of Firstfruits, the Halitsah recitation, the Blessings and Curses [Deut. 27], the Priestly Blessing, the blessings of the High Priest [on Kippoor], the section of the King, the section of the Beheaded Calf, and [the words of] the Priest Anointed for Battle when he addresses the people.

3) Midrash Shir Hashireem Rabbah 2:13 (2:4)

שיר השירים רבה (וילנא) פרשה ב

אמר הקדוש ברוך הוא ודגלו עלי אהבה. אמר רבי אחא עם הארץ שקורא לאהבה איבה, כגון ואהבת ואיבת, אמר הקדוש ברוך הוא ודלוגו עלי אהבה. אמר רבי יששכר תינוק שקורא למשה משה, לאהרן אהרן, לעפרן עפרן, אמר הקדוש ברוך הוא וליגלוגו עלי אהבה. אמר רבי חוניא לשעבר אדם מראה איקונין באצבעו והיה נזוק, ועכשיו אדם מניח ידו על האזכרה כמה פעמים ואינו נזוק, ולא עוד אלא, שאמר הקדוש ברוך הוא וגודלו עלי אהבה. ורבנן אמרי, אפלו התינוק מדלג על האזכרה כמה פעמים ואינו נזוק ולא עוד אלא אמר הקדוש ברוך הוא ודלוגו עלי אהבה.

Rav Aha said: If an ignorant man reads 'hate' instead of 'love' by saying for instance *we-ayabta* (and thou shalt hate) for *we-ahabta* (and thou shalt love), G-d says, 'his mistake (*dilugo*) is beloved to Me'. Rabbi Issachar said: If a child read Moshe as Mushe, Aharon as Aharun, Efron as Efran, G-d says 'His babbling (*liglugo*) is beloved to Me'. Rabbi Hunya said: Formerly, if a man pointed to the king's likeness with his finger, he was punished for doing so, but now a man can place his name ever so many times on the name of G-d [in the scroll] without being harmed, and G-d even says, 'his thumb (*gudlo*) is beloved to Me'. The Rabbis said: Even if a child skips the Name of G-d many times he comes to no harm; what is more, the L-rd declares: 'and his omission (*dilugo*) is beloved to Me'.